

Sygnatura akt I C 1198/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Jelenia Góra, dnia 31-01-2013 r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Paweł Siwek

Protokolant: Marcin Szczypiński

po rozpoznaniu w dniu 31-01-2013 r. w Jeleniej Górze

sprawy z powództwa A. C.

przeciwko (...) S.A. z siedzibą w W.

o zapłatę

I. zasądza od strony pozwanej (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powódki A. C. kwotę 11.016,58 zł (jedenaście tysięcy szesnaście złotych pięćdziesiąt osiem groszy) z ustawowymi odsetkami od dnia 10 kwietnia 2012 roku do dnia zapłaty,

II. dalej idące powództwo oddala,

III. zasądza od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 4.075,43 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu w tym kwotę 2.400 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 24 maja 2012 r. A. C. domagała się zasądzenia od (...) S.A. w W. kwoty 11.582,99 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 10 kwietnia 2012 r.

W uzasadnieniu pozwu powódka wskazała, iż w dniu 08 marca 2012 r. uszkodzeniu uległ należący do (...) S.A. pojazd marki V. (...) o nr rej. (...), którego leasingobiorcą była strona powodowa. W czasie powstania szkody przedmiotowy pojazd był objęty ochroną w ramach dobrowolnego ubezpieczenia autocasco zawartego z (...) S.A. Bezspornym jest zatem, że odpowiedzialność odszkodowawczą za skutki tego zdarzenia ponosi strona pozwana.

Poszkodowana upoważniła pisemnie stronę powodową do wypłaty odszkodowania na rzecz strony powodowej.

Po zgłoszeniu szkody przez stronę powodową przeprowadzono postępowanie likwidacyjne, w którym strona pozwana na podstawie kalkulacji naprawy nr (...) z dnia 13 marca 2012 r. ustaliła wysokość odszkodowania w wysokości 19.537,47 zł netto.

Strona powodowa uznała, że przyznane odszkodowanie zostało ustalone wbrew ogólnym warunkom ubezpieczenia autocasco i uniemożliwia jej przeprowadzenie naprawy w jakimkolwiek warsztacie. Ubezpieczony nie mając wiedzy fachowej, która wystarczyłaby do przeprowadzenia we własnym zakresie postępowania likwidacyjnego, zwrócił się do zakładu (...) Usługi (...), gdzie sporządzono kalkulację naprawy nr (...) z dnia 19 marca 2012 r. Według rzeczonyj kalkulacji opracowanej zgodnie z o.w.u. autocasco wysokość należnego powodowi odszkodowania wynosi 32.379,14 zł netto. Zgodnie z przeprowadzoną naprawą koszt przywrócenia przedmiotowego pojazdu do stanu sprzed szkody wyniósł 32.541,76 zł.

Po rozpatrzeniu roszczeń zgłoszonych przez stronę powodową strona pozwana przyznała odszkodowanie w kwocie 20.958,77 zł (netto), dokonując weryfikacji przesłanej faktury za naprawę pojazdu według tylko sobie znanych zasad nie uzasadniając stanowiska zajętego w tym zakresie.

Z analizy faktury nr (...) jednoznacznie wynika, że koszty naprawy zostały przez stronę pozwaną bezpodstawnie – wbrew o.w.u. obniżone przez zaniżenie stawek za robocizogodzinę prac naprawczych, zaniżenie kosztów materiałów lakierniczych, zaniżenie cen części zamiennych.

Poszkodowana na mocy mowy cesji przeniosła na stronę powodową wierzytelność pieniężną przysługującą jej wobec dłużnika (...) S.A., a dotyczącą szkody z dnia 08 marca 2012 r.

Wartością przedmiotu sporu jest różnica pomiędzy kosztem naprawy przedmiotowego pojazdu, a kwotą w wysokości 20.958,77 zł netto, która została zapłacona ubezpieczonemu przez (...) S.A., co daje kwotę 11.582,99 zł.

W odpowiedzi na pozew (...) S.A. w W. wniósł o oddalenie powództwa.

W uzasadnieniu swojego stanowiska strona pozwana podniosła, że umowa autocasco z właścicielem samochodu V. (...) Funduszem (...) została zawarta w wariantcie „warsztatowym wersja serwisowa”, a zatem na podstawie §22 ust.3, 4, 5 ogólnych warunków ubezpieczenia autocasco, ustalenie odszkodowania winno nastąpić na podstawie uprzednio uzgodnionych z (...) S.A. kosztów i sposobu naprawy przez warsztat wykonujący naprawę w oparciu o normy czasowe, ceny części oryginalnych serwisowych. Odszkodowanie ustalone wg wariantu serwisowego wypłaca się pod warunkiem przedstawienia oryginalnych rachunków lub faktur VAT dotyczących robocizny, części zamiennych, materiałów lakierniczych i normaliów. (...) S.A. może zażądać przedstawienia oryginałów rachunków lub faktur VAT dokumentujących nabycie części oryginalnych w autoryzowanym punkcie sprzedaży danej marki pojazdu.

W przedmiotowej sprawie nie zostały przedłożone rachunki źródłowe zakupu części zamiennych o innej wartości niż uznane przez stronę pozwaną, do czego obliguje §22 ust. 4 ogólnych warunków umowy, dlatego otrzymaną od powódki fakturę w pozycjach części zamiennie strona pozwana zweryfikowała do poziomu części alternatywnych.

Sąd ustalił co następuje:

W dniu 08 marca 2012 r. uszkodzeniu uległ należący do (...) S.A. we W. pojazd marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...), którego leasingobiorcą była A. C. prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo Handlowo Usługowe (...) w J..

W czasie powstania szkody pojazd objęty był ochroną w ramach dobrowolnego ubezpieczenia autocasco w (...) S.A. w W..

(Dowód: - okoliczność bezsporna)

Upoważnieniem z dnia 02 marca 2012 r. (...) S.A. we W., w związku z zaistnieniem szkody w pojeździe marki V. (...) numer rejestracyjny (...), upoważnił leasingobiorcę A. C. prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo Handlowo Usługowe (...) w J. do odbioru należnego odszkodowania wyliczonego na podstawie faktur z tytułu naprawy pojazdu, do odbioru poniesionych kosztów holowania, parkowania i przygotowania uszkodzonego pojazdu do oględzin związanych ze szkodą i do podjęcia wszelkich czynności związanych z likwidacją szkody.

(Dowód: - upoważnienie z dnia 02.03.2012 r. k. 7)

(...) S.A. w W. ustalił wysokość szkody na kwotę 19.537,47 zł netto.

(Dowód: - kalkulacja naprawy nr (...) k. 8 – 15)

Tytułem naprawy uszkodzonego pojazdu A. C. zapłaciła kwotę 32.541,76 zł netto.

(Dowód: - faktura z dnia 19.03.2012 r. k. 24 – 25)

Po przedstawieniu faktury (...) S.A. w W. skorygował wysokość szkody do kwoty 20.958,77 zł netto.

(Dowód: - skorygowana faktura z dnia 19.03.2012 r. k. 26 – 27

- skorygowana kalkulacja naprawy k. 28 – 32)

Umową cesji wierzytelności z polisy ubezpieczeniowej z dnia 23 maja 2012 r. (...) S.A. we W. przeniósł na A. C. prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo Handlowo Usługowe (...) w J. wierzytelność z tytułu odszkodowania, wynikającego z umowy ubezpieczenia AC, potwierdzonego polisą ubezpieczeniową nr (...) z dnia 05 września 2011 r.

(Dowód: - umowa cesji wierzytelności z dnia 23.05.2012 r. k. 33 – 35)

Zgodnie z § 22 ust. 3 ogólnych warunków ubezpieczenia autocasco dla klienta korporacyjnego, wysokość odszkodowania ustala się na podstawie uprzednio uzgodnionych przez (...) S.A. z ubezpieczonym kosztów i sposobu naprawy ubezpieczonego pojazdu przez zakład naprawczy wykonujący naprawę, w oparciu o zasady zawarte w systemie A. lub E., z zastosowaniem norm czasowych operacji naprawczych określonych przez producenta pojazdu, stawki za roboczogodzinę ustaloną przez (...) S.A. w oparciu o ceny usług stosowane przez inne zakłady naprawcze funkcjonujące na terenie działalności jednostki organizacyjnej (...) S.A. likwidującej szkodę, cen części zamiennych zawartych w systemie A. lub E. ustalonych w opcji serwisowej, cen materiałów lakierniczych i normaliów zawartych w systemach A. lub E..

Jeżeli suma ubezpieczenia była określona w kwocie odpowiadającej wartości pojazdu netto, wysokość odszkodowania ustala się bez uwzględnienia podatku VAT.

Jak stanowi § 22 ust. 4 o.w.u. odszkodowanie ustalone według zasad określonych w ust. 3 (...) S.A. wypłaca pod warunkiem przedstawienia rachunków lub faktur VAT dotyczących robocizny, części zamiennych, materiałów lakierniczych i normaliów. (...) S.A. może zażądać przedstawienia rachunków lub faktur VAT dokumentujących nabycie części oryginalnych serwisowych w autoryzowanym punkcie sprzedaży danej marki pojazdu.

Na mocy § 22 ust. 5 o.w.u. w razie udokumentowania naprawy pojazdu rachunkami bez uprzedniego uzgodnienia z (...) S.A. kosztów i sposobu naprawy, o którym mowa w ust. 3, ustalenie odszkodowania następuje na podstawie tych rachunków, ale zweryfikowanych przez (...) S.A. według zasad określonych w ust. 3

(Dowód: - ogólne warunki ubezpieczenia autocasco dla klienta korporacyjnego k. 50 – 55)

Rzeczywista szkoda powstała w pojeździe marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...), na skutek zdarzenia z dnia 08 marca 2012 r., wyliczona zgodnie z zawartą z (...) S.A. dobrowolną umową ubezpieczenia autocasco, wyniosła 31.975,35 zł netto.

(Dowód: - opinia biegłego sądowego J. W. k. 72 – 86)

Sąd zważył co następuje:

Powództwo w zdecydowanej części zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 805 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę.

W niniejszej sprawie, ponieważ powódka dochodziła odszkodowania z tytułu dobrowolnie zawartej umowy ubezpieczenia autocasco, najistotniejsze były zapisy tej umowy oraz ogólnych warunków ubezpieczenia normujące kwestie ustalenia wysokości odszkodowania.

Biorąc pod uwagę powyższe należało stwierdzić, iż bezsporne pomiędzy stronami w przedmiotowym postępowaniu było, iż w dniu 08 marca 2012 r. uszkodzeniu uległ należący do (...) S.A. we W. pojazd marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...), który w momencie powstania szkody objęty był ochroną w ramach dobrowolnego ubezpieczenia autocasco w (...) S.A. w W. oraz że z tego tytułu strona pozwana obowiązana jest wypłacić odszkodowanie.

Nie było również sporne iż (...) S.A. we W. skutecznie przeniósł wierzytelność z tytułu umowy autocasco na rzecz A. C..

Natomiast sporna była wysokość tego odszkodowania.

Sąd Rejonowy opierając się na opinii biegłego sądowego J. W. ustalił, iż wysokość szkody, ustalonej zgodnie z zawartą umową ubezpieczenia autocasco, w pojeździe (...) S.A we W., na skutek zdarzenia z dnia 08 marca 2012 r., to kwota 31.975,35 zł netto.

W tym miejscu należało zauważyć, iż opinia biegłego podlega ona - jak inne dowody - ocenie według art. 233 § 1 k.p.c., lecz odróżniają ją szczególne kryteria oceny. Stanowią je zgodność z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziom wiedzy biegłego, podstawy teoretyczne opinii, sposób motywowania oraz stopień stanowczości wyrażonych w niej wniosków. Przedmiotem opinii biegłego nie jest przedstawienie faktów, lecz ich ocena na podstawie wiedzy fachowej (wiadomości specjalnych). Przy ocenie opinii Sąd nie może zająć stanowiska odmiennego, niż wyrażone w tej opinii, na podstawie własnej oceny stanu faktycznego, jeżeli jest ona prawidłowa i jeżeli odmiennie ustalenia nie mają oparcia w pozostałym materiale dowodowym (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 07 lipca 2005 r., II UK 277/04, OSNP 2006/5-6/97; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 15 listopada 2002 r., V CKN 1354/00, Lex nr 77046; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 13 października 1987r., II URN 228/87, PiZS 1988/7/62).

Strony nie zakwestionowały sporządzonej opinii.

Również Sąd Rejonowy nie dopatrył się uchybień w opinii, które mogłyby stanowić podstawę do podważenia wyrażonego przez biegłego stanowiska. Biegły w uzasadnieniu swojej opinii bowiem odniósł się do kwestii zakresu uszkodzeń, sposobu ich naprawy i kosztów z tym związanych odwołując się za każdym razem do zapisów ogólnych warunków ubezpieczenia obowiązujących na mocy zawartej umowy autocasco przy likwidacji szkody.

W konsekwencji opierając się na powyższej opinii, tutejszy Sąd uznał za zasadne żądanie powódki zasądzenia od strony pozwanej kwoty 11.016,58 zł jako różnicy pomiędzy wysokością szkody (31.975,35 zł) a przyznaną przez ubezpieczyciela kwotą (20.958,77 zł).

W kwestii odsetek Sąd orzekł stosownie do treści art. 481 § 1 i 2 k.c., który stanowi, że jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności za które dłużnik nie ponosi odpowiedzialności. Jeżeli stopa odsetek nie była z góry oznaczona należą się odsetki ustawowe

Strona pozwana zgodnie z art. 817 § 1 k.c. miała obowiązek spełnić świadczenie związane ze szkodą w terminie 30 dni od dnia zgłoszenia zdarzenia.

A ponieważ nie podniosła, iż zgłoszenie takie nie miało miejsca niezwłocznie po zdarzeniu, zatem brak było przeszkód aby zasądzić odsetki od dnia 10 kwietnia 2012 r.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. oraz art. 100 k.p.c.

Zgodnie z tym pierwszym przepisem strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Do niezbędnych kosztów

procesu strony reprezentowanej przez adwokata (radcę prawnego) zalicza się wynagrodzenie, jednak nie wyższe niż stawki opłat określone w odrębnych przepisach i wydatki jednego adwokata (radcy prawnego), koszty sądowe oraz koszty nakazanego przez sąd osobistego stawiennictwa strony.

Natomiast na mocy drugiego w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. Sąd może jednak włożyć na jedną ze stron obowiązek zwrotu wszystkich kosztów, jeżeli jej przeciwnik uległ tylko co do nieznaczonej części swego żądania.

Powódka poniosła w niniejszym postępowaniu koszty w łącznej kwocie 4.075,43 zł na które złożyła się opłata od pozwu 580 zł, opłata skarbową 17 zł, koszty wynagrodzenia biegłego 1.078,43 zł oraz koszty zastępstwa procesowego 2.400 zł (§ 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348 z późn. zm.)).

A ponieważ wygrała proces w 95% należał się jej zwrot całej tej kwoty.